

WITTOCK, Arthur, pseudoniem van Victor de Meyere (z. Onze Vlagge).

WOESTE, Charles, advocaat, politicus, graaf (Brussel 26 februari 1837 - Brussel 5 april 1922). Van vaderszijde van Duitse afstamming en protestant, ging Charles Woeste in zijn jeugd tot het katholicisme over en werd een voorvechter van het politiek katholicisme. Hij studeerde rechten aan de Brusselse universiteit, waar hij in 1858 promoveerde. Daarna vestigde hij zich als advocaat te Brussel, maar kreeg vrij spoedig interesse voor de politiek. In 1874 werd hij kamerlid voor het arrondissement Aalst, wat hij bleef tot aan zijn dood. In 1884 was hij korte tijd minister van Justitie. Sindsdien bleef hij voorzitter van de *Fédération des Cercles catholiques et des Associations conservatrices*.

Woeste kende geen Nederlands. Hij nam niet alleen een stroeve houding aan als conservatief, maar is steeds even bitter de vernederlandsing, o.a. van het onderwijs, blijven bestrijden. Hij keerde zich eveneens tegen de ontwerpen voor vernederlandsing van de Gentse universiteit en was een tegenstander van het algemeen verplicht onderwijs. Het is ook aan hem te wijten, dat de voertaal in het leger uitsluitend Frans bleef.

Woeste heeft met grote energie de katholieke partij geleid en was meedogenloos tegenover zijn tegenstanders. Hierbij steunde hij op koning Leopold II, die evenmin begrip had voor het taalvraagstuk en voor de sociale en democratische beweging. Dramatisch was de botsing met priester A. Daens (z. aldaar) en de Christene Volkspartij. Niet alleen omdat deze vrije christen-democraten aandrongen op de totstandkoming van sociale wetten en op de

realisatie van het algemeen stemrecht, maar ook om de Vlaamsgezindheid van deze partij bleef Woeste onverzoenlijk tegen een overeenkomst gekant.

Als hoofd van de conservatieve katholieke partij heeft Woeste de vernederlandsing in Vlaanderen en de totstandkoming van gelijkwaardigheid tussen de twee landstalen ernstig geremd.

In het begin oppermachtig, begon zijn invloed op het eind aanmerkelijk te dalen. Typisch bij hem is de weigering een evolutie in de gedachten te aanvaarden. Tot zijn dood bleef hij hardnekkig geloven, dat hij het bij het rechte eind had.

Woeste was een scherp polemist. Hij was betrokken bij de oprichting van de *Revue Générale* en publiceerde voortdurend artikelen in diverse periodieken en tevens enkele werken die vooral van belang zijn voor de kennis van de politieke strijd van het ogenblik. In zijn *Mémoires*, na zijn dood in drie delen gepubliceerd, komt zijn strijd tegen de vernederlandsing duidelijk tot uiting.

WERKEN : *L'évolution anticatholique et radicale du libéralisme belge* (1876); - *A travers dix années* (1885-1894), 2 dln. (1895); - *Mémoires pour servir à l'histoire contemporaine de la Belgique, publiés par le baron de Trannoy*, 3 dln. (1927-'37).

LITERATUUR : Speciaal nummer van *La Revue Latine* (5 mei 1922); - A. Verhaegen, *Vingt années d'action sociale* (1935); - L. Moyersoën, *P. Pouillet en zijn tijd* (1946); - H. Carton de Wiart, *Souvenirs politiques* (1948); - K. van Isacker, *Werkelijk en wettelijk land. De katholieke opinie tegenover de rechterzijde, 1863-1885* (1955); - H. Simon, *Le parti catholique (1830-1945)* (1958); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse gedachte*, III-IV (1964-'65).

LUC DELAFORTRIE